

**Tredje næstformand (Kaj Ikast):**

Og det var til *hr. Søren Søndergaard*.

(Kort bemærkning).

**Søren Søndergaard (EL):**

Nej, det kan *hr. Søren Søndergaard* ikke bekræfte.

**Ole M. Nielsen (KRF):**

Jeg går over til min ordførertale, men jeg kan godt begynde med at fremsætte den formodning, at det er, fordi *hr. Søren Søndergaard* ikke kender tallene, at han ikke kan bekræfte det. Det er ikke, fordi det ikke er tilfældet.

Kristeligt Folkeparti kan støtte forslaget om tværfaglige a-kasser, fordi vi ønsker konkurrence og frihed i hele arbejdsmarkedssystemet. Der er folk, der undrer sig over, at vi kan støtte det, fordi det giver konkurrence til Kristelig A-kasse, men vi står ikke for et forsvar af Kristelig A-kasse, vi går ikke ind for monopol, heller ikke til kristelige a-kasser; vi går ind for frihed på arbejdsmarkedet.

Den indretning, vi har i a-kasse-systemet i Danmark, er historisk begrundet. Som *hr. Ole Vagn Christensen* så udmærket tidligere gjorde rede for, var det jo knyttet til de faglige grupperinger, altså fagforeninger, hvor man selv finansierede en udligningsordning, en solidarisk ordning. Efterhånden blev den så mere og mere statssubsidieret og var vist en overgang helt oppe på 85 pct., nu er den så noget lavere, hvad den også bør være. Men vi må konstatere, at i dag er det hovedsagelig offentlige midler, man opererer med, og derfor skal man selvfølgelig også stille krav til dem. Det er helt oplagt.

Vi må nok konstatere, at hvis vi i dag skulle starte et nyt samfund med en a-kasse-forsikring, en arbejdsløshedsforsikring, ville vi i virkeligheden være startet med et statsligt system, som man jo også har i så mange af de lande, vi kan sammenligne os med.

Vi mener, at det er nødvendigt at gøre op med det system, vi har, også fordi det i et eller andet omfang har været misbrugt af fagforeningerne. Man har haft en sammenblanding af fagforeninger og a-kasser – jeg siger ikke økonomisk, det har der måske også været, men det er ikke det, jeg vil anklages for at have antydnet – hvor man ikke helt har kunnet skelne mellem dem. Man har lagt et pres på sine faglige medlemmer eller medlemmer i sin a-kasse, for at de skulle stå i den pågældende fagforening for at være medlem af den a-kasse. Det har været tilfældet i

mange a-kasser, og det er ikke en rimelig måde at gøre tingene på.

Vi går også ind for det her forslag, fordi vi tror på, at vi får et langt mere fleksibelt samfund med opløsning af faggrænser, hvor folk flytter rundt.

Kl. 18.15

Jeg nævnte tidligere det her med, at man kunne miste retten til sine dagpenge, hvis man stod i en forkert a-kasse. *Hr. Ole Sohn* nævnte nemlig overflytningspligten, og den har jo en gang imellem haft den konsekvens, og det er selvfølgelig urimeligt.

Der var nogle, der undrede sig over, at *hr. Ole Vagn Christensen* talte, som om det var en 1. maj-tale. Det kan jeg sådan set godt forstå, for det her er jo et angreb på det system, som *hr. Ole Vagn Christensen* helt rimeligt og fornuftigt står som repræsentant for. Det har jeg stor forståelse for, og jeg kan godt forstå ham. Jeg mener bare, at vi kan have forventninger om et samfund, der bygger på nogle andre kriterier.

Det morsomme var jo så, at *hr. Ole Vagn Christensen* samtidig lød, som om han var udsendt af Dansk Arbejdsgiverforening. Jeg har aldrig hørt ham i den grad være forsvarer for virksomhedernes konkurrenceevne. Jeg kunne da have håbet, at *hr. Ole Vagn Christensen* havde haft større indflydelse i sit parti, mens det havde regeringsledelsen. Det tror jeg da på et langt tidligere tidspunkt i øvrigt kunne have været frugtbart for det danske samfund. Men det er jo så det, det er.

Så har jeg hæftet mig ved det her med den høje grænse for, hvornår man kan være a-kasse, nemlig ved 10.000 medlemmer. Jeg har fået nogle argumenter for det, og jeg forstår dem for så vidt. Jeg er bare en lille smule ked af den monopolstilling, det giver de allerede etablerede a-kasser, som så også skal optage nogen for at komme op på 10.000, men det kan jeg måske leve med.

Jeg har også forståelse for de argumenter, som er kommet fra *hr. Ole Vagn Christensen* og *hr. Ole Sohn*, om, at man kan flytte hen i en a-kasse med et lavt kontingent og gå og putte sig. Det er absolut ikke det, vi ønsker, og derfor kunne jeg godt foreslå, at vi i lovforslaget fik indført nogle formuleringer omkring at kontrollere effektiviteten i arbejdsanvisningen, altså sådan en slags benchmarking, som det hedder med et moderne udtryk, hvor der også var nogle sanktioner imod a-kassen, hvis den ikke levede op til det.